

[Stegger Nielsen.]

mitet for øje i vor daglige virksomhed —, og det er på denne baggrund, nærværende lovforslag er fremsat, for at muliggøre, at der sikres plads for den naturlige og nødvendige tilgang til læreruddannelsen af de elever, som der til enhver tid er brug for.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har de 3 københavnske privatseminarier hidtil kunnet optage de kvalificerede elever, der meldte sig til optagelsesprøven, ved at oprette det fornødne antal parallelklasser — i fjor var der således 10 1ste klasser på disse seminarier —, og dette har bevirket, at problemet om et nyt seminarium i København indtil nu ikke har været aktuelt. Da de to af de tre københavnske privatseminarier — det gælder altså ikke det tredje — imidlertid nu har erklæret, at de ikke for deres vedkommende vil være i stand til i den tilstundende sommer at optage alle, der melder sig til optagelsesprøve, i hvert fald ikke studenter på den 2½-årige linie, er spørgsmålet om oprettelsen af et nyt seminarium blevet aktuelt, og det forslag, vi her behandler, tilsigter altså oprettelse af et sådant fra og med skoleåret 1949.

Seminarieret foreslås oprettet som statsseminarium og placeret på den store skolebygning „Emdrupborg“, hvor i forvejen statens lærerhøjskole har til huse. Dette er for så vidt meget ligetil og naturligt fra statens side, fordi man i denne store bygning har de fornødne klasse- og faglokaler, som i fællesskab kan bruges af lærerhøjskolen og det nye seminarium, idet lærerhøjskolens undervisning væsentligt foregår om eftermiddagen, således at seminarierne kan lægges om formiddagen. Endvidere er der en børneskole derude, så også spørgsmålet om øvelseskole er løst — en børneskole, der iøvrigt senere på den „Emdrupborg“ tilhørende grund vil få sin egen selvstændige skolebygning.

Det er efter forslaget meningen at begynde med en 1ste klasse på det nye seminarium, såvel på den normale 4-årige linie som på den 2½-årige studenterlinie, medens oprettelsen af eventuelle dobbeltklasser gøres betinget af tilgangen til de eksisterende privatseminarier i København, således at der normalt ikke oprettes dobbeltklasser på statsseminariet, hvis eleverne kan optages i privatseminariet, uden at det bliver nødvendigt for disse at oprette parallelklasser. Dette er efter min mening en fornuftig og god bestemmelse, en bestemmelse, der også tager fornødent hensyn.

Statsseminariet tænkes oprettet som et

fællesseminarium for mænd og kvinder, hvilken form man anser for heldigst, og da der hidtil — som påpeget af det ærede medlem hr. H. P. Johansen — ikke har været adgang for kvinder til noget statsseminarium på Sjælland, er det, efter at man i sin tid nedlagde Femmers kvindeseminarium, kun rimeligt, at kvinder også får adgang til det nye seminarium.

Efter alt, hvad der foreligger, er oprettelsen af det nye seminarium begrundet, altså også nærværende forslag. Rent etableringsmæssigt, økonomisk og praktisk er det en fordel, at man kan indrette sig i de forhåndenværende lokaler i „Emdrupborg“, det billiggør det hele, og udgifterne er derfor heller ikke i nogen grad foruroligende. De er i bemærkningerne anslået til 30 000 kr. for en enkeltklasse og 45 000 for to klasser plus den forholdsmæssige andel i „Emdrupborg“s drift.

Noget helt andet bliver så — det synes jeg jeg vil nævne tilsidst — spørgsmålet om stedet for det nye seminariums placering. Allerede i bemærkningerne er der peget på fordelene ved at oprette det her i København, hvor man har lokalerne, og disse fordele vejer jo ret stærkt til. Vi må imidlertid erindre, at der ved oprettelsen af det nye statsseminarium påføres de private seminarier i hovedstaden en vis konkurrence, som vel ikke i øjeblikket vil være truende, men som dog under mere normale forhold, hvor lærerbehoget igen er dækket og tilgangen vil tage af, kan blive følelig nok. Man lægger da også mærke til, at den ene af de tre privatseminariers forstandere ikke har udtalt noget om, at hans seminarium mangler forudsætninger og muligheder for at optage de elever, der melder sig til optagelsesprøven i 1949. I denne forbindelse bør man vel også tænke på Jonstrup statsseminarium, der er placeret i Københavns umiddelbare nærhed, og hvortil tilgangen ikke har været overvældende i de senere år.

Jeg peger på disse ting for at gøre opmærksom på, at den rigtige placering af vore seminarier ud over landet har sin store betydning. Jeg siger det ikke for på nogen måde at lægge lovforslaget hindringer i vejen, vi må — det er en given sag — have tilstrækkelig mange seminarier til at dække behovet for uddannelsen af lærere, det behov, der nu engang er; men jeg gentager, at placeringen af disse seminarier landet over er ikke uvigtig. Under hensyn hertil hilser jeg med tilfredshed, at der vil blive nedsat et udvalg, hvor det vil være muligt at drøfte disse forhold nærmere, som jeg her har anført vedrørende placeringen. Man bør sikkert høre,